

اخبار کوتاه

آب از سامانه دوم انتقال از سد طالقان به کرج رسید

همزمان با رسیدن ۲۲۰۰ لیتر بر ثانیه آب از سامانه دوم انتقال از سد طالقان به تصفیه‌خانه شماره دو کرج، ۲۵۰۰ لیتر بر ثانیه به ظرفیت تأمین آب تهران افزوده می‌شود.به گزارش تسنیم، آب سد طالقان از خط جایگزین انتقال آب از زیاران به بیلقان (سامانه دوم)، حدود دوهفتای هست که به هشتگرد رسیده و درحال حاضر با دبی ۲۸۰ لیتر بر ثانیه آب هشتگرد را تأمین می‌کند.همزمان با رسیدن آب از این سامانه به هشتگرد، سهمیه این شهر از خط اول به تهران منتقل شد.در حال حاضر نیز در ادامه تکمیل پروژه خط جایگزین انتقال آب از زیاران به بیلقان، آب به تصفیه‌خانه دوم کرج رسیده؛دبی این آب ۲۲۰۰ لیتر بر ثانیه است.درواقع با رسیدن حدود ۳۰۰ لیتر بر ثانیه آب به هشتگرد و ۲۲۰۰ لیتر بر ثانیه آب به کرج، سهمیه استان البرز از خط اول به همین میزان به شهر تهران از امروز تخصیص داده می‌شود.

آماده‌سازی ۷۰۰ هکتار زمین در جنوب تهران برای احداث نیروگاه‌های خورشیدیمدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران از آماده‌سازی ۷۰۰ هکتار زمین در جنوب تهران برای احداث نیروگاه‌های خورشیدی خبر داد و گفت: در منطقه اخترا‌آباد نیز ظرفیت ۵۰۰۰ مگاوات انرژی خورشیدی شناسایی شده‌است.حسن بکلو،مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران، بااشاره به پروژه‌های گسترده‌ای که از دهه فجر ۱۴۰۳ تا هفته دولت ۱۴۰۴ به اجرا درآمده است، اظهار داشت: این شرکت با هدف تأمین برق پایدار برای مشترکان و ارتقای کیفیت خدمت‌رسانی، پروژه‌هایی به ارزش بیش از (۱۵۷۸۱ میلیارد ریال را اجرایی کرده است. وی در تشریح اقدامات کلیدی و راهبردی شرکت افزود: در این مدت ۲۵۶ کیلومتر شبکه فشار متوسط باارزشی بالغ بر ۴۲۱۱ میلیارد ریال و همچنین ۲۸۱ کیلومتر شبکه فشار ضعیف به ارزش ۲۹۷۰ میلیارد ریال احداث شده است. وی افزود: همچنین احداث و نصب ۱۰۲۵ پست هوایی و زمینی با ظرفیتی معادل ۱۵۸ مگاوات‌آمپر و اعتباری بیش از ۵۶۴۴ میلیارد ریال صورت گرفته و در همین راستا ۶۲ فیدر فشار متوسط جدید از پست‌های ۶۳ کیلوولت نیز ایجاد شده است.دبی ادامه داد: برای افزایش پایداری شبکه، ۱۸۵ دستگاه LBS با ارزشی بالغ بر ۵۱۸ میلیارد ریال نصب شده و در مسیر هوشمندسازی نیز اجرای ۲۶ کیلومتر شبکه فیبر نوری به ارزش ۷۸ میلیارد ریال و راه‌اندازی قرارگاه رصد مصرف با ۳۰ میلیارد ریال اعتبار عملیاتی گردیده‌است. علاوه بر این، هوشمندسازی بیش از ۲۸ هزار مشترک به ارزش ۵۲۰ میلیارد ریال نیز به ثمر نشتسته است.مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران خاطر نشان کرد: در حوزه پدافند غیرعامل، خرید دیزل ژنراتورهای پدافندی به ارزش ۳۰۰ میلیارد ریال انجام گرفته و در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر نیز احداث نیروگاه‌های خورشیدی با ظرفیت ۴۰۰۰ کیلووات و سرمایه‌گذاری ۱۴۰۰ میلیارد ریال آغاز شده‌است.وی افزود: همچنین ۵۰۰ سامانه خورشیدی قابل حمل به‌عشار به ارزش ۱۱۰ میلیارد ریال تحویل شده و برق‌رسانی به ۳۲۰۰ واحد مسکونی از طرح نهضت ملی مسکن در سطح استان نیز عملیاتی شده است.رئیس هیئت‌مدیره شرکت توزیع نیروی برق استان تهران از بخش دیگری از سخنان خود گفت: نزدیک به ۷۰۰ هکتار زمین در ورآمین و شمس آباد برای احداث نیروگاه‌های خورشیدی آماده شده و در منطقه اخترا‌آباد نیز ظرفیت ۵۰۰۰ مگاوات انرژی خورشیدی شناسایی شده است.

پرداخت ۳۰۰ میلیون دلار از صندوق توسعه برای جهش تولید نفت

با تصویب هیات‌عامل صندوق توسعه ملی، مبلغ ۳۰۰ میلیون دلار به صورت علی‌الحساب بابت مشارکت صندوق در طرح «ضربتی جهش تولید نفت خام به میزان ۲۵۰ هزار بشکه در روز» به شرکت ملی نفت ایران پرداخت شد.پیرو جلسات با رئیس‌جمهور محترم درخصوص پایش پیشرفت‌اجرایی طرح «ضربتی جهش تولید نفت خام به میزان ۲۵۰ هزار بشکه در روز» و تأکید ایشان برای سرعت بخشی بیشتر به این طرح، با تصویب هیات‌عامل صندوق، مبلغ ۳۰۰ میلیون دلار به صورت علی‌الحساب بابت مشارکت صندوق در این طرح به شرکت ملی نفت ایران پرداخت شد. این طرح با توجه به مجوز اخذ شده از مقام معظم رهبری برای سرمایه‌گذاری صندوق در حوزه انرژی، اولین طرح نفتی صندوق در چهارچوب جدید است و در کمتر از ۴۰ روز از ابلاغ مصوبه شورای اقتصاد به صندوق، مبلغ ۳۰۰ میلیون دلار کارسازی شد. در این خصوص، دستور پرداخت مربوطه چهارشنبه گذشته و همزمان با هفته دولت به بانک مرکزی ارسال شد.

مقاد موافقت‌نامه در کمیته سرمایه‌گذاری مشترک صندوق توسعه ملی با شرکت ملی نفت ایران نهایی و از سوی وزارت نفت تأیید شد، این قرارداد در جلسه هیات‌عامل صندوق توسعه نیز مورد بررسی قرار گرفت و به تصویب رسید.به گزارش تسنیم، طرح ضربتی جهش تولید نفت خام به میزان ۲۵۰ هزار بشکه در روز به صورت سرمایه‌گذاری مشترک صندوق توسعه ملی و شرکت ملی نفت ایران با نسبت مشارکتی به ترتیب ۸۰ و ۲۰ درصد تا سقف ۳ میلیارد دلار انجام می‌شود. شروع بازگشت منابع سرمایه‌گذاری شده صندوق همزمان با تحقق افزایش تولید حاصل از اجرایی طرح خواهد بود.پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال جاری حداقل مبلغ ۹۰۰ میلیون دلار از سوی صندوق توسعه ملی به شرکت ملی نفت ایران پرداخت شود.

بی‌تأثیری مکانیسم ماشه بر بازار مسکن

رئیس اتحادیه مشاوران املاک ضمن پیش‌بینی ثبات بازار مسکن تا پایان سال جاری، گفت: بازار مسکن از حدود دو سال قبل به دلیل نبود تقاضای موثر، در رکود قرار گرفته و متغیرهای سیاسی و بین‌المللی هیچ تأثیری در رونق یا رکود آن ندارد. کیانوش گودرزی در گفت‌وگو با ایسنا، درباره اثرات فعال شدن احتمالی مکانیسم ماشه بر بازار مسکن اظهار کرد: بازار مسکن تأثیر چندانی از اقدام احتمالی تروئیکای اروپایی در فعال‌سازی مکانیسم ماشه یا بازگشت تحریم‌ها نخواهد داشت؛ چرا که اولاً مسکن کالایی است که در داخل کشور

تولید می‌شود؛ دوما در حال حاضر به دلیل نبود توان در متقاضیان مصرفی، به شدت دچار رکود است.وی افزود: بازار مسکن در دو سال اخیر وارد فاز رکود شده‌و به همین دلیل نرخ‌های پیشنهادی در هفته‌های اخیر ریزشی بود. اما در حال حاضر ریزش آن متوقف شده و قیمت‌ها به ثبات رسیده است. با توجه به پیش‌ران بودن بخش مسکن و ارتباط آن با حدود ۳۰۰ شغل و کسب و کار، ثبات بازار ملک نشانه خوبی است.رئیس اتحادیه مشاوران املاک تهران تأکید کرد: با وجود توقف کاهش قیمت، خرید و فروش چندانی در بازار مسکن انجام نمی‌شود و این گونه نیست که مردم با تحولات اخیر سیاسی به خریدروی آورده باشند. خرید و فروش‌ها بیش‌تر در حوزه طلا و ارز اتفاق افتاده است.

گروه اقتصادی: با گذشت یک سال از اجرای برنامه هفتم پیشرفت و تبلیغات گسترده دولت درباره واگذاری زمین به‌عنوان راه‌حل بحران مسکن، واقعیت‌های آماری و روندهای اجرایی، تصویری کاملاً متفاوت و هشدارآمیز از وضعیت امروز ترسیم می‌کنند.به گزارش تجارت به نقل از تسنیم، با گذشت یک سال از اجرای برنامه هفتم پیشرفت و تبلیغات گسترده دولت درباره واگذاری زمین به‌عنوان راه‌حل بحران مسکن، واقعیت‌های آماری و روندهای اجرایی، تصویری کاملاً متفاوت و هشدارآمیز از وضعیت امروز ترسیم می‌کنند. تقاضا داده‌ها و ناکامی در تحقق وعده‌ها، نشان می‌دهد چالش مسکن ایران فراتر از کمبود زمین، ریشه‌ها در ساختارهای ناکارآمد و ضعف مدیریت دارد. در حالی که دولت و نهادهای ذی‌ربط طی ماه‌های گذشته بارها از شناسایی و آماده‌سازی صدها هزار هکتار زمین برای طرح‌های خانه‌سازی خبر داده‌اند، تازه‌ترین آمارها و خروجی جلسات سیاست‌گذاری بیانگر شکاف عمیقی میان ظرفیت‌ها و اجرا است. بسیاری از اعتمادها و متقاضیان خانه‌اولی، علی‌رغم وعده‌هایی بی‌شمار، همچنان پشت‌درهای بسته برو کراسی و اختلاف‌نظر دستگاه‌ها متوقف مانده‌اند. این خلأ عملکردی، نه تنها متقاضیان واقعی را عملاً از چرخه بازار مسکن کنار گذاشته بلکه به تشدید بی‌اعتمادی عمومی به سیاست‌های دولتی دامن زده است. با بررسی دقیق اسناد اجرایی، رویه‌های نهادی و آمار رسمی، می‌توان ردپای مشکلی ساختاری و ریشه‌دار را مشاهده کرد: مدیریتی که در غیاب شفافیت و ضمانت‌های قانونی، بخش عمده ظرفیت‌های کشور را به حالتی نیمه‌فعال و بلااستفاده رها کرده است.

مصوبه‌های بزرگ و اعلام اعداد نجومی درباره واگذاری زمین، روی کاغذ ظرفیت امیدبخشی را القا می‌کنند، اما بزرگ‌ترین چالش، توقف اجرای عملی این مصوبات است. وزارت‌راه مدعی کمبود زمین در ۲۹ شهر است، اما همان نهاد اذعان دارد که نزدیک به دو میلیون واحد، ظرفیت ساخت در زمین‌های شناسایی شده وجود دارد، با این حال فقط بخشی از آن به مرحله تصویب و اجرای عملی رسیده است. در عمل، چالش‌های متعدد بر سر راه گذر زمین از مرحله شناسایی تا واگذاری قرار دارد.

تخصیص اندک: کمتر از یک‌ششم زمین‌های شناسایی شده در عمل تخصیص پیدا کرده است؛ نشان‌دهنده ضعف اجرایی و کند ی بوروکراسی. واگذاری ناقص املاک مازاد: بسیاری از زمین‌های شناسایی‌ای با وجود الزام قانونی، فقط نیمی از اراضی مازاد خود را به وزارت‌راه واگذار کرده‌اند و فرآیند انتقال مالکیت، اغلب به‌واسطه کشمکش‌های نهادی و حقوقی متوقف شده است. تعارضات نهادی و سوءمدیریت: نمونه‌های عینی از تملل و سر درگمی مدیریتی در شهرهایی چون تهران، بر بند و مهادن باز است. پروژه‌های مسکن ملی اغلب به‌دلیل عدم تعیین وضعیت مالکیت و کاربری زمین، ماه‌ها و حتی سال‌ها در بلا تکلیفی باقی مانده‌اند. در برنامه هفتم پیشرفت، وزارت‌راه موظف بود سالانه ۰٫۲ درصد مساحت کشور را به ظرفیت سکونتگاهی با تراکم پایین اضافه کند، اما تحقق کمتر از ۱۲ درصد هدف سال نخست، ناکارآمدی ساختار اجرایی و ناتوانی در مواجهه با مشکلات نهادی را آشکار ساخته است.

خلأ قانونی و ضعف نظارت؛ سلطه شورای عالی شهرسازی

یکی از مهم‌ترین عوامل تشدید بحران، خلأ جدی در طراحی ضمانت‌اجرایی قوانین و نبود نهاد واقعی با لاس‌ری برای نظارت

سعی کردیم آب جیره بندی نشود

مدیر عامل شرکت و آب و فاضلاب کشور گفت: در حال حاضر، در استان‌های هرمزگان، مرسز، اصفهان، یزد، تبریز، خراسان رضوی و تهران تنش آبی بیشتری داریم. هاشم امینی در گفت‌وگو با ایلنا، درباره شهرهای دارای تنش آبی اظهار داشت: اکنون در پنجمین سال خشکسالی قرار داریم و میزان بارندگی ۴۰ درصد کاهش یافته است و این پیوستگی کاهش بارش و خشکسالی هم بر سفره‌های آب زیرزمینی و هم سفره‌های آب سطحی اثر گذاشته و طبیعتاً به جهت این شرایط؛ تعداد شهرهای دارای تنش بیشتر خواهد شد.وی با بیان اینکه موضوع کمی‌آبی و تنش آبی یکی از چالش‌های جدی است که بسیاری از شهرها با آن مواجه هستند، گفت: با تلاش همکاران و با اجرای ۱۹۶ پروژه اضطراری تا به امروز تنش آبی را مدیریت کردیم و اجازه ندادیم مردم در تأمین آب شرب و بهداشت دچار مشکل شوند و یا برنامه‌ریزی جیره‌بندی داشته باشیم. مدیرعامل شرکت و آب و فاضلاب کشور درباره ابرسانی اضطراری تصریح کرد: در حال حاضر، در استان‌های هرمزگان، مرکزی، اصفهان، یزد، تبریز، خراسان رضوی و تهران تنش آبی بیشتری داریم تا به امروز در هرمزگان با استفاده از ظرفیت آب شیرین‌کن‌ها ابرسانی می‌شود، در شهرهای دیگر نیز با استفاده از منابع آب زیرزمینی و سطحی فعلاً توانستیم مشکل را حل کنیم.

تبلیغات گسترده دولت درباره واگذاری زمین عملی نشد

برندگان وبازندگان بحران زمین در ایران

میان وزارت‌راه و شورای‌عالی شهرسازی قرار دارد. نقش وزارت‌راه، که باید موتور اجرایی برنامه باشد، اغلب به تشکیل جلسات و صدور بخش‌نامه محدود شده‌است و ابزار کافی برای تنظیم‌گری و الزام سایر نهادها در اختیار ندارد. در چنین شرایطی، شورای‌عالی معماری و شهرسازی، به‌بش‌توانه خلأ قانونی و ضعف نظارت، فضای پرابهام حاکم بر بازار زمین و مسکن را به‌بستری برای بهره‌برداری و تفسیر به‌مطلوب اهداف خود بدل کرده‌است. قدرت بلاادستی این شورادر تصویب یا تغییر کاربری اراضی و نبود شفافیت روندها، امکان مطالبه‌گری عمومی و رسانه‌ای را به حداقل رسانده‌است و تجربیات شکست‌خورده نظیر پروژه‌های متوقف‌شده تهران و پرنده، نتیجه همین خلأ پاسخگویی است. در عمل، بخش عمده زمین‌های مستند ساخت‌وساز، یا در تله تصمیمات یک‌جانبه شورای‌عالی و یا در صف انتقال مالکیت گرفتار مانده‌اند. ضعف سامانه‌های اطلاع‌رسانی عمومی و غیبت پاسخگوی شفاف بر بحران افزوده و اعتماد عمومی به وعده‌های ساخت مسکن را مخدوش کرده است.

عبور از دایره ناکارآمدی

یافته‌های این گزارش مؤید آن است که ریشه‌مانع توسعه واقعی بازار زمین و مسکن در فقدان زیرساخت قانونمند و حاکمیت شورای‌عالی معماری و شهرسازی بدون نظارت مؤثر نهفته است؛ امری که زمینه‌ساز استمرار بحران، اهمال دستگاه‌های اجرایی و تفسیر مسئولیت‌ها به نفع نهادهای بالادستی شده است.

برای عبور از این وضعیت، چهار سیاست کلیدی پیشنهاد می‌شود:

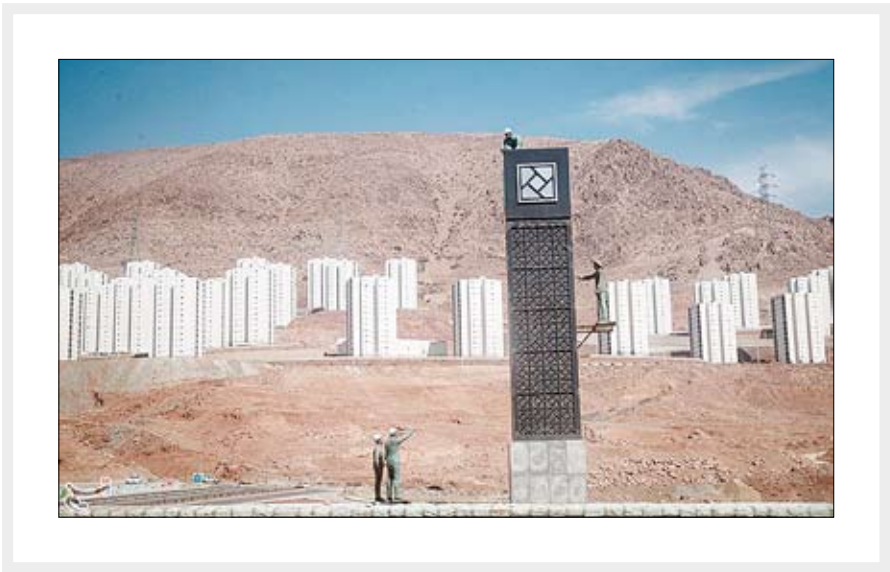
۱. شفافیت داده‌ها: راه‌اندازی پایگاه عمومی برای اعلام وضعیت تمامی اراضی دولتی و شهری شناسایی و واگذار شده، دسترسی آزاد به آمار واگذاری و روند تخصیص برای افکار عمومی و رسانه‌ها.

۲. اصلاح ساختار حقوقی: بازطراحی یا تجدید اختیارات شورای‌عالی معماری و شهرسازی و تعریف ضمانت اجرایی قانونی برای انجام مصوبات برنامه هفتم؛ ایجاد سازوکار تنبیهی و تشویقی برای دستگاه‌های متخلف یا پیش‌رو.

۳. تقویت سازوکار الزام‌آور و نظارتی: واگذاری ابزار کنترل عملیاتی به مجلس و دیوان محاسبات و امکان پیگیری تخلفات و تعلل نهادی با انتشار گزارش‌های عمومی و شفاف.

۴. یکپارچه‌سازی حکمرانی زمین: ایجاد مرجع پاسخگو و مقتدر برای همسویی سیاست‌های اجرایی و حذف تداخل و وظایف میان وزارت‌راه و شورای‌عالی شهرسازی، با الزام به ارائه گزارش دوره‌ای و قابل رصد.

در نهایت باید تأکید کرد که ریشه بحران بازار مسکن نه تنها در بستر مالکیت زمین، که در خلأ جدی قانون‌گذاری و عدم شفافیت ساختار سیاست‌گذار است، ادامه این وضعیت، صرفاً به تقویت حلقه فساد، رانت و انحصار در شورای‌عالی معماری و شهرسازی خواهد انجامید؛ نهادی که بدون پاسخگویی، بزرگترین برنده بحران زمین در دهه اخیر بوده است.

بر اجرای آن هاست. به‌رغم مکلف بودن دستگاه‌ها به همکاری در واگذاری زمین، ضعف قوانین الزام‌آور و عملاً نبود سازوکار تنبیهی یا تشویقی باعث عقب‌ماندگی جدی شده است. در این میان، شورای‌عالی معماری و شهرسازی با اختیارات گسترده و بدون نظارت مؤثر، عملاً زمین‌بازی سیاست زمین و مسکن را به نفع سیاست‌های تراکم‌محور و بعضاً معایر روح‌قانون برنامه هفتم به گردش درآورده است. این شورا به‌جای تلاش برای تحقق سیاست توسعه افقی و کاهش تراکم جمعیت شهری که در قانون صراحت یافته، به‌طور عمده با رویکرد تمرکز بر آپارتمان‌سازی و تراکم دوچندان، در عمل مصوبات برنامه را بی‌اثر کرده است. در بسیاری از طرح‌های جامع و تفصیلی پیش‌نهادی یا مصوب، میزان تراکم مجاز تا دو برابر سقف تعیین‌شده در قانون بالا برده می‌شود؛ اتفاقی که با روح سیاست زمین‌محور و لزوم شکستن حلقه بحران اجاره و کمبود مسکن در تناقض آشکار است (گزارش پژوهشکده شهرسازی، ۱۴۰۳). این انحصار قدرت و نبود شفافیت در راستای منافع گروه‌های ذی‌نفع شورا را تقویت کرده و صدای منتقدان واقعی را خاموش ساخته‌است. در حالی که مجلس و دیوان محاسبات تنها به هشدار و تذکر بسننده می‌کنند و ابزار روشمندی برای الزام یا بازخواست در اختیار ندارند، شورای‌عالی معماری و شهرسازی نیز با بی‌اعتنایی به نص قانون و بهره‌برداری از خلأ نظارتی، فرآیند اصلاح را به بن‌بست کشانده است.

ریشه بحران؛ ناکارآمدی مدیریتی و سوءاستفاده شورای عالی

داده‌ها و واقعیات میدانی بیانگر آن است که مشکل اصلی نه در کمبود زمین برای توسعه سکونتگاهی، بلکه در شکست حکمرانی مدرن، نبود مرجع پاسخگو و تداخل مسئولیت‌ها

بحران آب بهانه تازه دولتی‌ها برای کم‌کاری

قانون جهش تولید مسکن روی زمین ماند

مسکن می‌گردد.به گفته رئیس، مجلس مصوب کرده است که در مدت چهار سال باید چهار میلیون واحد مسکونی ساخته شود، اما عملکرد یک سال اخیر نشان می‌دهد تنها ۴۰ هزار واحد احداث شده است؛ رقمی که با تعهدات قانونی فاصله‌ای معنادار دارد. بر اساس آمارهای رسمی، از ابتدای سال ۱۴۰۰ تاکنون تنها ۴۰ هزار واحد مسکونی به مرحله پایانی رسیده است. این در حالی است که هدف «قانون جهش تولید مسکن» احداث چهار میلیون واحد در چهار سال بود. با توجه به ارتباط مستقیم مسکن با معیشت، رفاه خانوارها و ثبات اقتصادی، انتظار می‌رود

انتقاد مجلس از عملکرد دولت در حوزه مسکن

محمدمنان رئیس، نایب‌رئیس کمیسیون عمران مجلس، در این زمینه بحران آب را بهانه دولت برای کم‌کاری در حوزه مسکن عنوان کرد و گفت: ۱۰ سال از تصویب قانون بهینه‌سازی آب شرب شهری می‌گذرد و هنوز اقدام مؤثری در این جهت صورت نگرفته است، در حالی که با اجرای این قانون می‌توان بحران آب را مدیریت کرد.وی افزود: وزرا و معاونان مسئله ناترازی برق و آب را بهانه کرده و در حوزه مسکن دچار ترک فعل شده‌اند. این در حالی است که یک سال از بسته‌بودن سامانه ثبت‌نام

وعده ۴ میلیون واحد، تحقق تنها ۴۰ هزار

بر همین اساس، دولت سیزدهم تأمین مسکن برای قشر اجرت‌نشین را به‌عنوان یکی از مهم‌ترین اولویات‌های خود معرفی کرد. ساخت چهار میلیون واحد مسکونی تحت‌عنوان «نهضت ملی مسکن» اصلی‌ترین وعده انتخاباتی رئیس‌جمهور بود. با این حال، پس از گذشت حدود چهار سال از آغاز این طرح، آمارهای وزارت‌راه و شهرسازی نشان می‌دهد تنها ۴۰ هزار واحد مسکونی به مرحله پایانی رسیده است؛ آماري که فاصله چشمگیری با هدف تعیین‌شده دارد.